

svarer til den, hvori vedkommende som Straf for en Forseelse hensidder i Strafcelle i Strafanstalten. — Den anden Paragraf, man foreslaar, skal angaa alene Tvangsarbejde. Her foreslaar Udvalget i Ændringsforslaget Nr. 15 b, at denne Straf skal kunne idømmes i indtil 2 Aar, hvilket jeg allerede tidligere har bemærket. Naturligvis maa man, naar man træffer en Bestemmelse som den, der her er Spørgsmaal om, tage under Overvejelse, om de nuværende Anstalter ere tilstrækkelige. Det maa jo erindres, at man baade udvider Kredsen af de Tilfælde, for hvilke denne Straffart kan anvendes, og foreskriver, at Straffen selv kan idømmes i et meget længere Tidsrum end hidtil. Paa dette Spørgsmaal, om de nuværende Strafanstalter ere tilstrækkelige, kan alene Fremtiden give Svar. Det andet Spørgsmaal, der rejser sig her, er, om Tvangsarbejdsanstalter ikke bør gaa over fra Kommunen til Staten. Her stiller Udvalget et Forslag om, at hvis det bliver nødvendigt at opføre en for hele Landet fælles Tvangsarbejdsanstalt, skal det ske ved Statens Foranstaltning og for Statens Penge, og uden at Kommunerne skulle bidrage noget dertil.

Dette Stykke af § 10 indeholder tillige Bestemmelser om Strafmidler i Tvangsarbejdsanstalter. Lovforslaget nævner de Disciplinærstraffe, som skulle anvendes, og skærper derved de hidtil gældende Regler om saadanne Straffe. Udvalget stiller sig dertil saaledes, at det erkender Nødvendigheden af at indføre yderligere Strafmidler, men man foreslaar enkelte Ændringer, deriblandt den, at man fraaader „staaende Arrest“, som skal være forbundet med Ulemper i forskellige Retninger, og i Stedet derfor foreslaar man at anvende haardt Natteleje og mørk Arrest med eller uden Indskrænkning i Kosten.

Den tredie Paragraf, som skal komme ud ved Delingen af § 10, bliver da alene det sidste Punktum af den nuværende § 10, et Punktum, der lyder saaledes: „Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost er forbundet med Arbejdstvang“, en Bestemmelse af overordentlig Betydning og særdeles vigtig, og som vil medføre, at dette Fængsel paa sædvanlig Fangekost i Virkeligheden, naar det forbindes med Arbejdstvang, ikke vil komme til i væsentlig Grad at adskille sig fra egentlig Tvangsarbejde. Adskillelsen vil især komme til at bestaa i Stedet, hvor det udsønes, og maaske i

den Opinion, der vil danne sig om, at der er Forskel paa at komme i et almindeligt Fængsel eller Arresthus og at komme i en Tvangsarbejdsanstalt; men i Virkeligheden bliver det det samme, naar Fængsel paa sædvanlig Fangekost skal være forbundet med Arbejdstvang. Men ogsaa her opstaar naturligvis det Spørgsmaal, om de nuværende Arresthuse ere tilstrækkelige til, at man i dem kan faa denne Straf eksekveret, om disse Arresthuse omkring i Landet ere tilstrækkeligt indrettede paa at have Arbejdstvang. Spørgsmaalet er altsaa for det første, om man har passende Lokalteter, for det andet, om man kan skaffe Arbejde til at beskæftige Fangerne med, og for det tredie, om Fængselsbestyrelsen, i Særdeleshed den underordnede Fængselsbestyrelse, er i Stand til at lede Arbejdet, om Arrestforvareren sidder inde med Evner i den Retning. Det er Spørgsmaal, man kan rejse, men som man ikke er i Stand til at besvare; men man stiller dog et Ændringsforslag under Nr. 16, som ogsaa henviser dette Spørgsmaal til Afgørelse paa den Maade, at det er Staten, der skal tilvejebringe det fornødne, at i alt Fald Kommunerne ikke skulle have nogen Udgift af de Foranstaltninger, som træffes i Henhold til denne Lov og dette Ændringsforslag, hvis det vedtages.

Under Nr. 17 foreslaar hele Udvalget en ny Paragraf af særdeles stor Betydning. Dens Indhold er kort og godt dette, at „Adgangen til at afsone Bøder med Fængsel paa Vand og Brød ophæves“. Det er en Ordning, man i lange Tider med Føje har klaget meget over, at Personer, som blive idømte Bødestraf, og som efter de almindelige Regler skulde afsone den med simpelt Fængsel, have Adgang til at faa dette simple Fængsel konverteret til Vand og Brød i urimelig kort Tid. Forholdet er for Øjeblikket det efter de gældende Love, at til en Bødestraf af 40 Kr. vil der svare en Afsoningstid af 10 Dages simpelt Fængsel. 10 Dages simpelt Fængsel er dog altid noget, men den, der ønsker det, kan i Stedet for forlange at komme to Dage paa Vand og Brød — to Dage er det mindste, man i dette Forhold kan anvende. Det vil let ses, at de Personer, for hvem Friheden, det at leve frit, er den største Glæde, ville absolut foretrække Vand og Brød fremfor at sidde 10 Dage i simpelt Fængsel. Hvis Bødestrafen kommer op til 100 Kr., vil det svare til 20 Dages simpelt Fængsel, og det kan afsones med 3 Dages Vand og Brød. Det